

dem na ustanovení § 78 ex. ř. oprávněno, další šetření výsledkem znalce, jež nařídil soud stolice druhé k rekursu povinné dlužnice.

Čís. 1923.

Náhradový zákon ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n.

Uchazeč o přiděl půdy nabývá práva na půdu teprve přidělem, nikoli již žádostí. Hospodařil-li již dříve na statku, možno mu dáti výpověď, dokud mu nebyl přiděl přiznán.

(Rozh. ze dne 17. října 1922, R I 1227/22.)

Soud první stolice doručil pachtýři zabraných pozemku výpověď Státního pozemkového úřadu. Rekursní soud usnesení potvrdil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu z těchto

důvodů:

Pravda, že dle § 15 náhr. zák. nastane skutečné převzetí zabraného majetku bez výpovědi, hospodaří-li již na nemovitostech, k převzetí určených, osoby, jimž má se jich dostati přidělem, tedy osoby, jimž Státní pozemkový úřad, jemuž dle § 1 příd. zák. přidělování náleží, přiděliti je hodlá. Již z toho plyne, že náleží do uvážení pozemkového úřadu, zda-li se má výpověď dáti čili nic, a nemůže o tom rozhodovati soud, jenž není úřadem přidělovacím. Nápadník na přiděl půdy nenabývá práva na půdu již žádostí, nýbrž teprv přidělem; tvrdí-li tedy stěžovatel, že podal přihlášku na pozemky, z nichž je vypovězen, nevadí to nikterak výpovědi, neboť tím není ještě dolíčeno, že se mu pozemků těch také přidělem má dostati, t. j. že Státní pozemkový úřad přihlášce jeho vyhoví a pozemky sporné zrovna jemu a ne jinému (§ 17 zák. příd.) přidělí. Nebyl tedy předpis § 15 porušen. Ostatně výpověď nevadí nikterak, aby Státní pozemkový úřad později sporné pozemky zrovna stěžovateli nepřidělil, neboť, rozhodne-li se proto, pak jednoduše na vyklizení jeho nalčati nebude a v držbě ho ponechá. Pro ten případ výpověď arci je bezpředmětna, za jakou ji stížnost prohlašuje vůbec, nerozlišujíc případnosti, ale pokud je bezpředmětna, není příčiny ke stížnosti, ježto pak jí není stěžovateli nijak ublíženo. Pro případ však, že úřad přidělí pozemky ty jinému, bylo výpovědi nutně třeba dle zákona a opět se jí stěžovateli nekřivdí.

Čís. 1924.

Náhradový zákon ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n.

Spolupůsobení okresního soudu při výpovědi osobě hospodařící (§§ 12, 18 náhr. zák.) obmezuje se pouze na doručení výpovědi. Vlastník ne-hospodařící nemůže si do doručení výpovědi stěžovati. Stížnost lze podati jen z důvodů §§ 12—25 náhr. zák.

Při t. zv. vlastnictví děleném jest doručiti výpověď vlastníku požitkovému.

(Rozh. ze dne 17. října 1922, R I 1238/22.)